

A Fővárosi Ítéletábra az ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek a ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. május 28. napján kelt 11.G.44.091/2013/8. számú ítélete ellen az alperes 9. sorszámon előterjesztett és Gf/5. sorszámon kiegészített fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperest terhelő ügyvédi munkadíjból álló perköltséget 210.000 (Kétszáztízezer) forint + áfa összegre leszállítja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 31.500 (Harmincegyezer-öttszáz) forint, és ebből 7.500 forint után járó áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 2014. május 28. napján kelt 11.G.44.091/2013/8. számú ítéletével az alperes tagot a felperesi társaságból kizárta; kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 84.000 forint eljárási illetékből és 500.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Határozatát a perköltség vonatkozásában avval indokolta, hogy a felperes által lerótt 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illetéket a felperesi jogi képviselő munkadíjával együtt a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperesnek kell viselnie. Utalt arra, a felperesi jogi képviselő megbízási szerződés alapján járt el, így a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 2. § szerint állapította meg a munkadíját, tekintettel a korábbi másodfokú eljárásban felmerült 10.000 forint + áfa felperesi költségre is. Megjegyezte, mivel a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 47. § (1) bekezdése szerint a tag kizárása iránti perről a társaság legfőbb szervének kell határoznia, az annak összehívásával és megtartásával felmerülő ügyvédi munkadíj a Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltségnek minősül, megalapozott ezért a felperes ennek megtérítésére vonatkozó igénye is.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatását és az őt terhelő perköltség 200.000 forint tőkeösszegre történő leszállítását kérve. Álláspontja szerint a felperes perköltségigénye rendkívül eltúlzott, ami nem áll arányban sem a pertárgyértékkel, sem a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel. Érvelése szerint a taggyűlés költsége nem számítható hozzá ahhoz a költséghez, aminek megtérítésére a pereszes felet kötelezni lehetne, különös tekintettel arra, hogy bár ez a költség a bírósági eljárásán kívül merült fel, a taggyűlés

megtartásához jogi képviselő közreműködésére nem volt szükség; a jogi képviselő nem volt kötelező. Ugyanakkor, ha ezen összeget a perköltséghez hozzá is kell számítani, a felperes által érvényesített perköltségigény eltúlzott. Ha ugyanis a jogi képviselő felkészült a taggyűlésre, akkor a keresetlevél összeállítása már nem igényelt bonyolult jogi munkát, mivel ahhoz a taggyűlés anyaga felhasználható volt. A perben később benyújtott beadványok megszerkesztése, illetve a tárgyaláson kifejtett ügyvédi tevékenység szintén nem indokolja a tárgyalásonkénti 40.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj felszámítását.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezése helybenhagyására, az alperes 40.000 forint + áfa összegű másodfokú perköltségben történő marasztalására irányult. Álláspontja szerint az ügyvédi munkadíjra vonatkozó tételek nem eltúlzottak és nem aránytalanok, az alperesi fellebbezés ezért nem foghat helyt. Kiemelte, súlytalan az az alperesi érvelés, miszerint a taggyűlési határozat meghozatala nem igényelt ügyvédi közreműködést, különös tekintettel arra, hogy az alperes maga is jogi képviselővel járt el a taggyűlésen, és az általa érvényesített perköltség-igény lényegében azonos mértékű a felperesével. A kereset jogalapját jelentő döntés előkészítése bonyolult és összetett feladat volt, emellett a taggyűlés a maga 2,5 órás időtartamával az átlagosnál egyébként is hosszabb és intenzívebb volt. Utalt arra, osztja az alperes azon álláspontját, hogy a taggyűlési határozat elkészítése jelentette az adott esetben a legnagyobb jogász munkát, melyhez képest a keresetlevél elkészítése már ténylegesen kevesebb időráfordítást igényelt. Ezt a szemléletet tükrözi a jogi képviselővel kötött megállapodás is, amelyet azonban az alperes tévesen idézett fellebbezésében. Kiemelte, a taggyűlés előkészítésével kapcsolatos teendőkkel 250.000 forint + áfa, a keresetlevél elkészítésével és az első tárgyaláson való részvétellel együttesen 80.000 forint + áfa, minden további tárgyaláson való részvétellel 40.000 forint + áfa költsége merült fel; négy tárgyalással számolva a tárgyalásokon kifejtett tevékenységért járó ügyvédi munkadíj összege így összesen 160.000 forint + áfa.

A fellebbezési ellenkérelemre az alperes Gf/5. sorszám alatt előterjesztett beadványában lényegében megismételte a fellebbezési érvelését. A tárgyalásonkénti 40.000 forint + áfa perköltség-igényt eltúlzottnak tartotta, tekintettel arra, hogy a tárgyaláson a jogi képviselőnek nem kellett bonyolult szakmai tevékenységet kifejtenie, az eljárás során nem folyt jelentős bizonyítás, a bíróság nem hallgatott meg tanúkat, sem szakértőt.

A Fővárosi Ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés Pp. 253. § (3) bekezdése szerinti korlátaira tekintettel a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát kizárólag a felperes javára megítélt ügyvédi munkadíjból álló perköltség összege képezte.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A másodfokú bíróság osztotta az alperes fellebbezésben kifejtett azon érvelését, miszerint a perköltség vitatott része eltúlzott mértékű, ezért indokolt annak mérséklése. Tévedett ugyanakkor az alperes abban, hogy a perköltség mérséklését már önmagában az a körülmény megalapozza, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes az ügyvédi munkadíj összegébe a taggyűlés összehívásával és lefolytatásával felmerült költségeit is beleszámította. A Pp. 75. § (1) bekezdés alkalmazása, a perköltség körének meghatározása szempontjából ugyanis nem annak van jelentősége, hogy a pert megelőző eljárásban a jogi képviselő közreműködése kötelező-e, kizárólag annak, hogy a bíróságon kívül kifejtett tevékenység mennyiben áll összefüggésben a későbbi peres eljárással, és mennyiben kapcsolódik a célszerű és jóhiszemű pervitelhez.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható volt, a felperes képviselőjét ellátó ügyvédi iroda az ügyvezetőtől 2012. május 29. napján kapott meghatalmazást a taggyűlésen jogi tanácsadásra, jegyzőkönyvezésre, a taggyűlési határozatok végrehajtására, valamint arra, hogy az alperes tag kizárására irányuló per megindítására kiterjedő hatállyal a társaságot teljes jogkörrel képviselje. A 2012. május 30. napján tartott taggyűlésen az ügyvédi iroda részéről, a cég képviselőjében megjelent dr. ..., aki jegyzőkönyvvezetőként működött közre. Tekintettel az ügyvédi meghatalmazásban foglaltakra és arra, hogy az ügyvédi iroda részéről eljáró személy feladata volt a taggyűlésen a társaság képviselője, melynek 6. napirendi pontja az alperes tag kizárása volt, a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a jogi képviselő taggyűlésen kifejtett, pert megelőző tevékenysége olyan szoros összefüggésben áll a jelen eljárással, hogy annak költségét a felperes perkölségként érvényesítheti a perben, a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján. Annak ellenére ugyanis, hogy a taggyűlésen nyilvánvalóan nem szükségszerű az ügyvédi képviselő, a tag kizárására vonatkozó napirendi pont indokolja a jogi képviselő jelenlétét, az ezzel felmerült többletköltség így nem esik kívül a célszerű és jóhiszemű pervitellet kapcsolatos, bíróságon kívüli költségek körén.

Az összecszerűségénél ugyanakkor a megbízási szerződésben rögzítettek túl értékelni kellett azt a körülményt is, hogy a taggyűlés tárgya a tag kizárásával összefüggő kérdéseknél jóval szélesebb körű volt. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a további napirendi pontok nem állnak szoros összefüggésben a jelen perrel, így az ezek vonatkozásában kifejtett jogi képviselői tevékenységet is értékelve a Fővárosi Ítéltábla a taggyűléssel összefüggésben a megbízási szerződésben kikötött 250.000 forint + áfával szemben összesen 100.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj megállapítását tartotta indokoltnak.

A keresetlevél megszerkesztésével, az első és további tárgyalásokon történő részvétellel felmerült, kikötött ügyvédi munkadíj mérséklésére irányuló fellebbezési kérelmet is alaposnak találta a Fővárosi Ítéltábla. A keresetlevél megszerkesztése, az első tárgyalásra való felkészülés értelemszerűen nagyobb időráfordítást igényelt, azonban a további tárgyalásokra a jogi képviselő - az ügy egyszerűségére is tekintettel - kevesebb munkával felkészülhetett. A másodfokú bíróság mindezen körülményeket mérlegelve úgy ítélte meg, hogy a keresetlevél elkészítésével és az első tárgyaláson való részvétellel 40.000 forint + áfa, minden további tárgyalás esetében, tárgyalásonként 20.000 forint (három tárgyalással számolva, összesen 60.000 forint) + áfa összegű ügyvédi munkadíj áll arányban a jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel, ezért az elsőfokú bíróság által a megbízási szerződés alapján megállapított ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján 200.000 forint + áfa összegre mérsékelte.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletének jogorvoslattal támadott részét a Pp. 252. § (3) bekezdésében foglaltak alapján részben megváltoztatta, és a felperesnek járó perkölség összegét - mérlegeléssel - összesen 210.000 forint + áfa összegre leszállította, mely tartalmazza a Fővárosi Ítéltábla 2013. szeptember 19. napján kelt 10.Gf.40.095/2013/5. számú végzésével jogerősen megállapított, a felperes oldalán felmerült 10.000 forint + áfa másodfokú perkölséget is.

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, a másodfokú bíróság ezért a Pp. 239. §-a folytán megfelelően alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, az alperes részére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint számított 24.000 forint jogorvoslati illetékből és az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint vett, (2) bekezdése alapján mérsékelt összegű 7.500 forint ügyvédi munkadíjból álló, összesen 31.500 forint másodfokú perkölsége megfizetésére azzal, hogy az ügyvédi munkadíj után járó általános forgalmi adó megfizetésére is köteles.

Budapest, 2015. április 23.

. Tibold Ágnes s.k. a tanács
elnöke

Levek Istvánné dr. s.k. előadó . Felker László s.k. bíró
bíró